

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Septiceps.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A uistissimo vocabulo appellarunt. Horatius de Jove: *Variisq; mundum temperat horis.* Et quoniam *Lib. i. Car.*
in horas incidimus, erat apud Megarenses Jovis simulachrum, supra cuius caput & Parcae & Horae sta-*Od. 12.*
tuta erant, ea de causa, inquit Paulanias, quod fata in Jovis omnino potestate consistant: Horas ve-
ro, quippe que nos anni tempora dicimus, arbitrio suo disponat. Ceterum quod ad Parcas attinet,
Aschylus Jovem quoq; ipsum fato subiectum esse dicit, ita super eo locutus, *καὶ τὸν ἔχει φυγεῖν τὴν*
πατρῷόντα. Atque hinc forte Parcae illi supra caput insident.

JANI FILIAE IV. CAP. XXXI.

Critolaus tertio τῶν Φανούρων, Jani simulachrum ideo quadrifrontem figurari dicit, quod filiae
eius quatuor laqueo gulam fregerint, Jani patris desiderio, quem agricolæ lapidibus obruisserent:
ubi de Jano illo loqui videtur, qui Saturni filius perhibetur, qui vino finitimus agricolis communica-
to, cum ii suavitate ille eti plus aequo haufissent, in somnumque prolapsi diu jacuissent, experreddi
demum, venenumque sibi propinatum arbitrati, consurrexerunt in Janum, eumque lapidibus op-
preuerunt. Hec eadem à Plutarcho referuntur.

QUINCUCEPS MANASSES.

CAP. XXXII.

Quinis vero frontibus neminem præter Manensem formatum legi, qui Rex Hebraeorum postea-
quam Prophetam Esaiam sustulit, quincuplici facie statuam sibi posuit, ut longe plura se per-
spicere indicaret, quam Prophetæ, qui *Videntes* appellabantur.

SEPTICEPS.

CAP. XXXIII.

Mathematici, si Petri Apomenis inventa sumus admis-
suri, que unde desumpta sint, quamque antiquum
sit argumentum illud, alibi declaravimus, hieroglyphi-
cum septem capitibus insigne, quintodecimo Geminorum
gradu statuere: inde significantes, sub eo gradu
numero in lucem editum Multiscium fore: quippe nul-
lum doctrinæ genus, artem nullam, nullam denique lin-
guam esse celebrem, quam is non sit optime consecuturus,
eundem tam publicis quam privatis rebus agendis apti-
sum, & inter mortales admirabilem omnino fore polli-
centes.

DE COMA. CAP. XXXIV.

Capilli vero cum ad caput pertineant, hieroglyphicis ejus postulant adscribi, qui nimurum in
Divinis literis cogitationes, quibus ornatur anima, mensque contegitur, significare feruntur a
venerande antiquitatis Theologis: anima enim ipsa cogitationes generat, perinde ac caput sibi ca-
pillos profert, quibus ornetur & obtegatur. Hinc illud, *Capillos capitis nostri numeratos esse: cogitatus*
quippe nostros omnes Deo patescere. Tondere autem, superfluas & inutiles cogitationes summo-
Dvere significat: quæ nisi tondeantur, vel obsecant, vel aliquod aliud afferunt impedimentum. Eu-
cherius pilos veterum cogitationum indices esse dicit, ideoq; imperatut à Moysi, ut Levitæ abra-
dant omnes corporis sui pilos. In Nazaraï autem non tondere, neq; quidem pati, ut eorum caput
à novacula tangatur, indicium est, eos cogitatus suos, atq; omnem vitæ rationem, ita Deo dedicasse,
ut nihil in eis superfluum appareat. Nam & qui sacerdotibus mandaverunt, ut barbam nutrient,
quod in Nazaraorum quandam similitudinem olim Concilia pleraq; statuerunt: fieri hoc intelle-
xerunt, ut hi dum barbam capillosve vel viderent vel attractarent suos, sui idemtidei officii recor-
darentur, cogitatus quippe suos in Deum dirigendos, totum esse sanctum debere sacerdotem, bono
semper uti consilio, & in se nihil admittere, quod vel mutare vel summovere sit opus. Quis ethic,
dicet aliquis, ut laudem Dæo demus? Esto vel nullus, vel quam rarissimus, admonitio tamen

CCC

hæc

MULTISCUS.

Præstertim
forsan in
septem ar-
tibus libe-
ralibus.